
KRASOMOWCA (15) *sb m*

Oba a oraz pierwsze o jasne; -mów- (1) KochWr, -mow- (1) KochPieś (Cn -mow-).

sg N krasomowca (5). ♦ D krasomowcy (1). ♦ A krasomowcę (1). ♦ I krasomowcą (1). ♦ V krasomowco (1). ♦ pl N krasomowcy (1) SkarŻyw, krasomowce (1) BielKron. ♦ G krasomowc(o)w (1). ♦ A krasomowce (1). ♦ V krasomowce (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Człowiek umiejący pięknie, przekonywająco przemawiać, mówca, retor; orator Murm, BartBydg, Cn; eloquens Calag, Cn; crotalus Calep; artifex a. opifex dicendi a. persuadendi, rhetoricoteros, scholasticus Cn (15) : Murm 177; BartBydg 103; Weturya [...] wczyniłá k niemu rzecz ízyroká (nie iáko niewiáftá/ ále ieden Cicero álbo Demoftenes kráfomowce) BielKron 109v, 150, 160v; Calag 71a; częftokroć v kráfomowcy y málárze [...] iedni mowá/ á drudzy málowánim vcźciwe poftępki opiŃuiác y zdobiác: wiele innych ku náłładowánium tákiego męftwá przywodzá. SkarŻyw 206, 428; Precz kráfomowce: wywody ná łtronę KochPieś 41 [idem] KochWr 16; Calep 272b; WujNT 581 marg; GDyby przyŃzło Kráfomowcy iákiemu PogáńŃkiemu dnia dźiŃieyŃzego rzecz mowić do waŃ namilŃzy KrzeŃciánie náłázłby krom wátpiěnía doŃtatek máteriey y plácu/ gđzieby mogł żagle Rhetoryki Ńwoiey beŃpiecznie roŃpuŃcić WysKaz 40.

Szeregi: »krasomowcy, ktore zowiemy oratory« (1): [królowa Barbara] przes kráfomowce ktore zowiemy oratory/ Ianá ŁáŃkiego ArcybíŃkupá GnieźnieńŃkiego/ y Stháfileiá Legatá PapieŃkiego/ byłá przyiętá y przywitaná BielKron 408v.

»retor albo krasomowca« (1): Dány ná náuke/ [Ńw. Jan Chryzostom] wielkim Rhetorem álbo kráfomowcá zołtał SkarŻyw 86.

Synonimy: »krasny mowca«, orator, retor, wymowca.

MB